

(utan bilder)

- Zulu folktale ✎
- Wiehan de Jager 🗣️
- Nataliia Naiavko 📄
- ukrainska / svenska 💬
- nivå 4 📊

Помста Боккоїда
Honungsguidens hämd

Sagor för barn på svenska
berattelser.se

Помста Боккоїда / Honungsguidens
hämd

Skriven av: Zulu folktale

Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Nataliia Naiavko (uk), Lena Normén-

Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv)

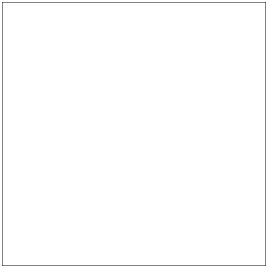
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Ця розповідь про Нгеде, Воскоїда, і скупого юнака, якого звали Гінгіле. Одного разу, коли Гінгіле полював, він почув спів Нгеде. У Гінгіле потекла слинка при одній тільки думці про мед. Він зупинився і уважно прислухався, шукаючи пташку, аж поки не побачив її у гілках у себе над головою. "Чітік-чітік-чітік," - співала маленька пташка, перелітаючи з дерева на дерево. "Чітік-чітік-чітік," - кликала вона, зупиняючись, щоб переконатися, що Гінгіле йде за нею.

...

Det här är historien om Ngedede, honungsguiden, och en girig ung man som hette Gingile. En dag medan Gingile var ute och jagade hörde han Ngedes läte. Det började vattnas i Gingiles mun när han tänkte på honung. Han stannade och lyssnade noga och sökte tills han såg fågeln högt bland grenarna ovanför honom. "Schitik-schitik-schitik", kvittrade den lilla fågeln medan han flög till nästa träd och sedan nästa igen. "Schitik-schitik-schitik", ropade han, medan han stannade upp då och då, för att vara säker på att Gingile följde efter honom.

Через пів години вони прийшли до великого інжира. Нгеде шалено скакала серед гілок. Тоді вона сіла на одну гілку, схиливши голову, наче промовляючи: "Ось тут! Ходи сюди! Чому ти так довро?" Гінгіле не бачив гджил з-під дерева, але він довіряв Нгеде.

...

Efter en halvtimme kom de fram till ett stort vilt fikonsträd. Ngeде hoppade exalterat runt bland grenarna. Han satte sig sedan på en gren och lade huvudet på sned som för att säga: "Här är det! Varför tar det så lång tid för dig att komma hit?" Gингіле kunde inte se några bin under trädet men han litade på Ngeде.

Гінгіле поклав свій спис під дерево, зібрав кілька прутиків і розклав невелике багаття. Коли вогнище добре розгорілося, він запхав довгу суху палицю у вогонь. Це особливе дерево створювало багато диму, коли горіло. Він поліз на дерево, тримаючи палицю у зубах.

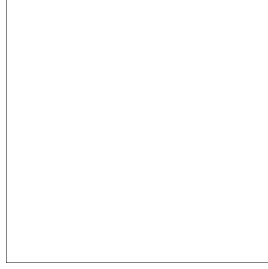
...

Så Gingile lade ner sitt jaktspjut under trädet, samlade ihop några torra kvistar och gjorde en liten brasa. När elden brann väl stack han en lång pinne i mitten av brasan. Den här typen av ved var speciellt känd för att skapa mycket rök medan den brann. Han började klättra samtidigt som han höll den kalla änden av pinnen mellan sina tänder.

Скоро він почув голосне гудіння заклопотаних бджіл. Вони залітали і вилітали із дупла у стовбурі дерева - їхнього вулика. Коли Гінгіле добрався до вулика, він запхав кінцець палиці з димом у дупло. Бджоли вилітали з дупла, злі і сердиті. Вони полетіли геть, тому що їм не сподобався дим. Але спочатку вони сильноно покуцали Гінгіле!

...

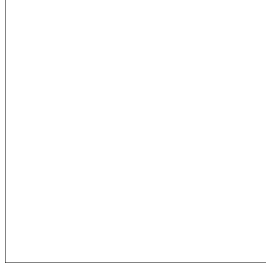
Snart kunde han höra det högljudda surrandet av arbetande bin. De flög in och ut ur en hållighet i trädstammen. När Gingile kom fram till binas bo stack han in den rykande änden av pinnen i hålet. Bina kom snabbt flygande ut, arga och elaka. De flög iväg eftersom de inte gillar rök, men inte förrän de hade givit Gingile några smärtsamma stick!

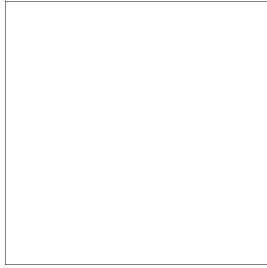

Кожного разу, коли діти Гінгіле чують історію про Нгеде, вони захоплюються цією пташкою. І завжди, збираючи мед, вони обов'язково залишають більшу частину бджолиного стільника для воскодіва!

...

Och på det sättet kom det sig att Gingiles barn känner stor respekt för den lilla fågeln Ngede när de hör historien om honom. När de skördar honung lämnar de numera alltid den största kakan till honungsguiden!

Коли бджоли вилетіли, Гінгіле запхав свої руки у дупло. Він вийняв повний бджолиний стільник, з якого капав густий мед, і на якому було багато товстих, білих личинок. Він обережно поклав стільник у мішечок, який був на плечі, і почав злазити з дерева.

...

När bina var borta tryckte Gingile in sina händer i boet. Han tog ut fulla nävar av tung honungskaka, som droppade av rik honung och som var full av feta, vita larver. Han lade ner honungskakan i sin säck som han bar över axeln och började att klättra ner för trädet.

Перш, ніж Леопард зміг напасти на Гінгіле, хлопець кинувся злазити з дерева. Поспішаючи, він пропустив гілку і сильно впав на землю, вивернувши ногу. Він тікав, підстрибуючи, якомога швидше. На щастя, Леопард все ще був занадто сонний, щоб переслідувати його. Воскоїд Нгеде помстилася. І Гінгіле отримав урок.

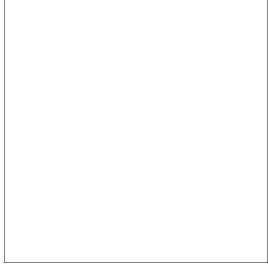
...

Innan leoparden kunde svinga sina klor mot Gingile klättrade han snabbt ner från trädet. I brådskan missade han en gren, landade med ett stort brak på marken och stukade sin fot. Han haltade iväg så fort han kunde. Som tur var för honom var leoparden fortfarande för sömnig för att jaga honom. Honungsguiden hade fått sin hämnd. Och Gingile hade fått sig en läxa.

Нгеде охоче спостерігала за усім, що робив Гінгіле.
Вона чекала, поки юнак залишить щедрий шматок
стільника як подарку Боскоїду. Нгеде метушилася,
перелітаючи з гілки на гілку все ближче і ближче до
землі. Нарешті Гінгіле зліз із дерева. Нгеде сіла на
камінць біля хлюпця і чекала нагороду від нього.

...

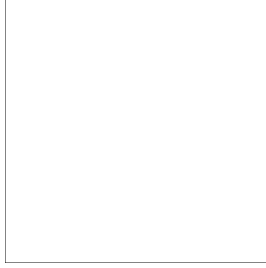
Нгеде титтала на все Гінгіле глорде. Хан фөрвәнталаде
сіг атт Гінгіле склліе ге хонон ен стор біт мед
хонунгскака сом такк тллі хонунгсгуден. Нгеде флөг
фрән грен тллі грен, нәрмаре ох нәрмаре маркен. Тллі слут
ком Гінгіле нер па маркен. Нгеде сатте сіг па ен стен
нәра појкен ох вәнталаде па сін белонінг.

Гінгіле піднявся наверх, дивуючись, чому не почув
звичного гудіння. "Можливо, вулик глибоко в дереві", -
подумав він. Він підтягнувся до іншої гілки. Але замість
вулика він побачив обличчя леопарда! Леопард був
дуже злий, тому що його сон так різко перервали. Він
примружив очі і відкрив рот, щоб показати свої дужі
великі і дужі гострі зуби.

...

Гінгіле кіттраладе мен ундраладе варфөр хан інте хөрде дет
седванліга суррандет. Канске бина фіннс джупт інне і
трәдет, тәнкте хан фөр сіг сјәлв. Хан дрого сіг упп тллі ен
аннан грен. Мен істәллет фөр етт бо мед бін стлрраладе хан
ракт ін і өгönen па ен леопард! Леопарден блев мькет арг
över атт хан фәтт сін сөмн авбрuten па етт сә оартлгт сәтт.
Хеннес өгон сمالнаде ох хон өппнаде сітт гәп фөр атт
вlsa сіна мькет stora ох мькет skarpa tänder.

Але Гінгіле загасив вогонь, взяв спис і вирушив додому, не звертаючи уваги на пташку. Нгеде сердито вигукнула: "Вік-торр! Вік-торр!" Гінгіле зупинився, подивився на пташку і вголос засміявся: "Ти хочеш меду, правда, друже? Ха! Але я зробив всю роботу і отримав усі жала. Чому я повинен ділитися з тобою цим чудовим медом?" І пішов. Нгеде була дуже зла! Так не можна з нею поводитися! Але вона помститься.

...

Men Gingile släckte elden och började gå hemåt samtidigt som han ignorerade fågeln. Ngedede ropade argt ut: "SEG-err! SEG-err!" Gingile stannade, stirrade på den lilla fågeln och började skratta högt. "Vill du kanske ha lite honung, min vän? Ha, men jag gjorde allt arbete och fick ta emot alla sticken. Varför skulle jag dela något av den här underbara honungen med dig?" Därefter gick han sin väg. Ngedede var rasande! Detta var inte rätt sätt att behandla honom på! Men han skulle nog få sin hämnd.

Одного разу, через кілька тижнів, Гінгіле знову почув медовий клич Нгеде. Він згадав смачний мед і ще раз охоче пішов за пташкою. Провівши Гінгіле узбіччям лісу, Нгеде зупинилася, щоб відпочити під великою парасолькою колючки. "Ага, - подумав Гінгіле. - Вулик повинен бути в цьому дереві". Він швидко розвів маленький вогонь і почав лізти на дерево, тримаючи у зубах гілку з димом. Нгеде сиділа і спостерігала.

...

En dag, flera veckor senare, hörde Gingile honungsropet från Ngedede igen. Han kom ihåg den utsökta honungen och började ivrigt följa efter fågeln igen. Efter att ha lett Gingile längs kanten av skogen stannade Ngedede för att vila i ett stort akacia-träd. Ah, tänkte Gingile. Bina måste vara i det här trädet. Han tände snabbt en eld och började klättra upp med en rykande pinne mellan tänderna. Ngedede satt och tittade.